

RAASEPORIN RIBERGETIN RANTA- ASEMAKAAVAN LUONTOSelvitys 2025

Vikenin kiinteistön pohjoisosan männikköä

Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Tutkimusalue.....	3
3. Aineisto ja käytetty menetelmä	3
4. Tulokset.....	4
4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyytit	4
5. Yhteenveto.....	5
6. Lähteet ja kirjallisuus.....	6
7. Liitteet	7

1. Johdanto

Sten Öhman tilasi keväällä 2025 Suomen Luontotieto Oy:ltä luontoarvojen perusselvityksen Raaseporin Torsön saarella sijaitsevan ranta-asemakaavaan liittyen. Selvitys kuuluu hankkeen ympäristösuunnitteluun ja ympäristövaikutuksiin liittyviin perusselvityksiin. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolella toiminut Sten Öhman ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

2. Tutkimusalue

Suunniteltu ranta-asemakaava alue sijaitsee Raaseporin kaupungin eteläosassa Torsön saaren itäpäässä. Kaava-alue käsittää kiinteistöt Viken 710-445-1-16(1,86 ha) ja Ribernet 710-445-1-174 (2,08 ha). Kaava-alueen yhteispinta-ala on vajaat 4 hehtaari ja rantaviivan pituus on 360 metriä. Kumpikin kiinteistö on rakennettu tontti. Suurin osa tonteista on piha-aluetta. Kiinteistön 1-16 eteläisin osa ja kiinteistön 1-171 pohjoisin osa on mäntyvaltaista metsää. Valtaosa alueesta on rakennettujen kiinteistöjen piha-aluetta. Kaikki rannat on rakennettu, eikä alueella ole ns. vapaata rantaa. Selvityksessä ei tutkittu jo rakennettuja piha-alueita.

Luonnonmaantieteellisessä aluejaossa alue kuuluu hemiboreaaliseen vyöhykkeeseen, jota myös tammivyöhykkeeksi kutsutaan. Tälle alueelle tyypillisiä luontotyypppejä ovat jalopuu- ja pähkinälehdot sekä runsaslajiset tuoret niityt.

3. Aineisto ja käytetty menetelmä

Tutkimusalueelta (karttaliite 1) selvitettiin Luonnonsuojelulain tarkoittamat suojeltavat luontotyytit (Luonnonsuojelulaki 2023/9/64§), Metsälain tarkoittamat erityisen tärkeät elinympäristöt (1996/1093, 10§) ja Vesilain (Vesilaki 587/2011) suojelemat pienvesikohteet, kuten lähteet

Alueen pohjoisosan mustikkatyytin kangasta

ja purot. Selvitys sisälsi myös uhanalaisia tai silmälläpidettäviä luontotyyppejä (Kontula ym. 2018) koskevan tarkastelun.

Ennen maastoinventointia selvitettiin, onko alueelta olemassa aiemmin julkaistua luontotietoa. Laji.fi sivustolla ei ole alueelta ilmoitettuja havaintoja. Alueelle tehtiin maastokäynti 13.5.2025. Selvityksen maastotöistä vastasi ja raportin kirjoitti FM, biologi Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Raportin taittoi Eija Rauhala.

4. Tulokset

4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyytit

Valtaosa suunnitellusta ranta-asemakaava alueesta on rakennettua piha-aluetta tai rakennettua ranta-aluetta. Ainoastaan alueen pohjoisreunalla on kapea kaistale rakentamatonta metsämaastoa. Niemen länsiosassa sijaitsevan Viken nimisen kiinteistön pohjoisosassa on kahden tien rajaama metsäkuvio. Puusto on alueella varttunutta männikköä, jossa ylispuustoon kuuluu kookkaita mäntyjä (*Pinus sylvestris*) ja aluspuustossa kasvaa muutamia rauduskoivuja (*Betula pendula*) ja yksittäisiä kuusia (*Picea abies*). Aluetta on hoidettu, eikä alueella ole pensaskerrosta. Maapohja on alueella hiekansekaista moreenia ja metsätyyppi on koko alueella mustikkatyyppin kangasta, jossa aluskasvillisuuden valtalajiston muodostavat mustikka (*Vaccinium myrtillus*), kanerva (*Calluna vulgaris*) ja metsälauha (*Deschampsia flexuosa*). Muuhun lajistoon kuuluvat niukkana kasvaneet sananjalka (*Pteridium aquilinum*), kevätpiippo (*Luzula pilosa*) ja metsäkastikka (*Calamagrostis arundinacea*). Aluetta on siistitty, eikä alueella ole lahoppuustoa. Osa alueesta on hyvin kulunutta. Alueen ympäristö jatkuu samanlaisena kiinteistön rakennetulle eteläosalle asti.

Ribergetin kiinteistön rakentamaton pohjoisosa sijoittuu osin metsittyneelle pienelle peltoalukulle. Maapohja on alueella tasaista savimaata. Osa alueesta on metsittynyt ja alueella kasvaa tiheä kuusi-rauduskoivuvaltainen taimivaiheen ylittänyt metsä. Sekapuuna kasvaa

Maapohja on paikoin kulunutta Viken kiinteistön rakentamattomalla alueella

muutamin kohdin raitaa (*Salix caprea*) ja yksittäisiä haapoja (*Populus tremula*). Aluskasvillisuus on hyvin niukkaa tiheän puuston varjostuksen vuoksi. Alueen avoimelle peltolaidalle on varastoitu mm. kasvihuoneen kehikko ja eläinten häkkejä. Peltolaidun eteläpuolella sijaitsevan rakennetun alueen välissä on mustikkatyyppin kangasta, jossa valtapuuna vuorottelevat kuusi ja mänty. Koko alue on pihapiiriä, jossa on useita rakennuksia.

5. Yhteenveto

Tutkimusalueella ei ole Luonnonsuojelulain 64 § mukaisia suojeltavia luontotyyppejä, eikä Metsälain 10 § mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Vesilain suojelemia pienvesikohteita, kuten lähteitä tai puroja ei alueella ole. Uhanalaisia tai suojeltavia luontotyyppejä (Konttula ym. 2018) ei alueella ole. Koska alue on valtaosin rakennettua pihaympäristöä, ei alueella todennäköisesti esiinny uhanalaista lintulajistoa. Törsön saarella ei esiinny liito-oravia. Alueen rakennetuilla rannoilla ei ole viitasammakoille sopivia suojaisia kutupaikkoja, joissa nuijapäätsä olisivat turvassa petokaloilta. Alueen ainoata, länsireunaan sijoittuvaa metsäkuviota hoidetaan puistometsänä ja luonnontilaista aluetta ei alueella ole. Muuten alue on hoidettua piha ympäristöä, jossa on nurmikoita, istutuksia ja paikoitusaluetta. Alueella ei ole perinnebiotooppeja, eikä vanhaan asutukseen viittaavaa kasvilajistoa (arkeofyyttejä) havaittu alueella. Vieraslajeja ei alueella havaittu.

*Yleiskuva Ribergetin
metsittyvältä peltolai-
kulta*

6. Lähteet ja kirjallisuus

- Geologian tutkimuskeskus GTK 2018. Maaperäkartta 1:20000/1:50 000 ja kallioperäkartta 1:200 000. <http://gtkdata.gtk.fi/Maankamara>
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kempainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 388 s.
- Laaka-Lindberg, S., Anttila, S. ja Syrjänen, K. (toim.). 2009. Suomen uhanalaiset sammalet. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas. 347 s.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehtikustannus. Tapio. Hämeenlinna.
- Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005: Suuri pohjolan kasvio. Tammi. Helsinki.
- Mäkelä, K & Salo, P. 2023. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43. 2023 2. korjattu painos.
- Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.
- Raunio, A., Schuman, A. & Kontula, T. (toim.). 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus. Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 +572 s.
- Ryttäri, T. & Kettunen, T. 1997: Uhanalaiset kasvimme. – Suomen Ympäristökeskus. Kirjayhtymä Oy. Helsinki.
- Ryttäri, T, Kalliovirta, M, & Lampinen, R. 2012 (toim.). Suomen uhanalaiset kasvit. Tammi, Helsinki
- Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura -arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus.
- Valtion ympäristöhallinnon ympäristötietojärjestelmä

7. Liitteet

Karttaliite 1. Tutkimusalue

